

207 Az elsőfokú bíróság a tárgyalás előkészítése során hozott — a vádlott előzetes letartóztatását fenntartó — végzésének jogerős elbírálásáig nem dönthet érdemben a vádlott — szabadlábra helyezése iránt előterjesztett — kérelméről — A vádlott kérelmét az előzetes letartóztatás fenntartása ellen bejelentett fellebbezés indokolásának kell tekinteni és azt a másodfokú bíróságnak kell megküldeni — A másodfokú bíróság ebben az esetben hatályon kívül helyezi az elsőfokú bíróság szabadlábra helyezési kérelmét elutasító döntését [Be. 269.§ (1) bek., Be. 347.§ (1) bek., Be. 375.§ (1) bek.].

A megyei bíróság előtt K. R. vádlott ellen halált okozó testi sértés büntette miatt van folyamatban büntetőeljárás.

A megyei bíróság a tárgyalás előkészítése során a 2004. július 5. napján megtartott tanácsülésen K. R. vádlott előzetes letartóztatását az elsőfokú bíróság ügyszólatárának határozatának kihirdetéséig fenntartotta.

A határozat ellen a vádlott jelentett be fellebbezést szabadlábra helyezése végett.

Ezt követően a vádlott 2004. július 15., illetőleg 21. napján a bírósághoz küldött beadványaiiban —újabb körülmény- re nem hivatkozva — kérte a szabadlábra helyezését.

A megyei bíróság a vádlott által az előzetes letartóztatás fenntartása ellen bejelentett fellebbezés elbírálására az iratokat felterjesztette az ítéletkönyvhöz és mielőtt annak jogerős elbírálására sor került volna a 2004. július 23. napján kelt végzésében a szabadlábra helyezési kérelmeket elutasította.

A szabadlábra helyezési kérelem elutasítása miatt a vádlott jelentett be fellebbezést.

A másodfokon eljáró ítéletkönyv a megyei bíróság szabadlábra helyezési kérelmét elutasító végzését hatályon kívül helyezte.

Rámutatott a másodfokú bíróság arra, hogy tévedett az elsőfokú bíróság akkor, amikor a vádlott szabadlábra helyezésre irányuló kérelmeit érdemben elbírálta ahelyett, hogy azokat a még el nem bírált fellebbezés írásbeli indokolásaként a másodfokú bíróságnak megküldte volna. A vádlott beadványai Ugyanis alapvetően az előzetes letartóztatásának a fenntartását sérelmezik, hiszen ez ellen jelentett be fellebbezést. Ezért beadványai nem tekinthetők másnak, mint a fellebbezés írásbeli indokolásának. Ebből következően a megyei bíróság az előzetes letartóztatást fenntartó végzés elleni fellebbezés jogerős elbírálásáig a benyújtott szabadlábra helyezés iránti kérelmeket nem bírálhatta volna el, azokat a másodfokú bíróságnak meg kellett volna küldenie.

A szabadlábra helyezési kérelem érdemi elbírálására csak az előzetes letartóztatást fenntartó határozat jogerőre emelkedését követően van lehetőség.

Az ítéletkönyv egyebekben az előzetes letartóztatás fenntartása ellen benyújtott fellebbezést a 2004. augusztus 2. napján kelt határozatában elbírálta és azt helybenhagyta. Az ítéletkönyv utalt arra, hogy az előzetes letartóztatást fenntartó végzés elleni fellebbezés elbírálását nem befolyásolta, hogy a vádlott beadványai nem álltak a másodfokú bíróság rendelkezésére, mert azok nem tartalmaztak olyan új körülményeket, amelyek a kényszerintézkedésekkel kapcsolatos döntést érdemben befolyásolták volna.

Megállapította a másodfokú bíróság azt is, hogy amennyiben az elsőfokú bíróság az előzetes letartóztatás fenntartása elleni fellebbezés jogerős elbírálása előtt érdemben elbírálja a szabadlábra helyezési kérelmet, fennáll annak veszélye, hogy a bíróságok egymással ellentétes döntést hoznak a kényszerintézkedés tárgyában.

A fentiekre figyelemmel az ítéletkönyv a Be. 347.§ (1) bekezdése szerinti tanácsülésen az elsőfokú bíróság végzését a Be. 375.§ (1) bekezdése alapján hatályon kívül helyezte.

(Pécsi Ítéletkönyv Bkf I. 272/2004. sz.)